

[Dræbje]

Vadehavets muligheder for at virke som opholds- og fourageringsområde for sæler, trækkende vadefugle og fiskeyngel bliver truet. Det vil være konsekvensen af de nuværende planer for rørlædningen.

Det er i øvrigt velkendt, at $\frac{2}{3}$ af Nordsøens bestand af fladfisk benytter sig af Vadehavet i en del af opvækstperioden, og en olieforurening vil derfor også få konsekvenser for fiskebestanden.

En anden trussel mod Vadehavets biologi er den af et fransk firma opnåede koncession på gasudvinding i den sydlige del af Vadehavet. Gasudvinding med boreplatform i Vadehavet vil i høj grad betyde en stigning af støjniveauet, som vil påvirke dyrelivet i negativ retning og derfor true dette enestående naturområde og dets eksistens.

Svar (4/11 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

På spørgsmålet, om jeg vil tage initiativ til konsultation med min hollandske kollega, kan jeg oplyse, at jeg allerede den 24. oktober har taget et sådant initiativ.

Når jeg har taget et sådant initiativ, er det, fordi jeg deler den i spørgsmålets begrundelse udtrykte frygt for, at de hollandske planer vil virke ødelæggende på det rige fugle- og dyreliv i det berørte vadehavsområde.

I et brev til den hollandske landbrugsminister har jeg derfor tilkendegivet, at de hollandske planer ikke harmonerer med intentionerne i den vadehavsdeklaration, som undertegnede sidste år.

Med hensyn til de to projekter, som er omtalt i spørgsmålet, har jeg i brevet bedt om, at man søger at finde andre løsninger, der er mindre indgribende over for vadehavsmiljøet.

Efter min mening er det imidlertid et tredje – lokalt – projekt om inddigning af 1460 ha, der indebærer de mest alvorlige økologiske konsekvenser. Jeg har derfor i brevet til den hollandske landbrugsminister bedt om, at det sikres, at man bevarer det pågældende vadehavsområde, som det er i dag.

Henvendelsen er således udtryk for, at jeg tillægger det afgørende betydning, at de gode intentioner i vadehavserklæringen efterleves i praksis til gavn for den sårbare vadehavsnatur.

Spm. nr. S 90

Til *ministeren for Grønland* (25/10 83) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Hvad kan ministeren oplyse om alkoholforbruget og dets konsekvenser i Grønland?«

Begrundelse

Som medlem af Grønlandsudvalget har jeg fra vælgere, skolefolk og andre enkeltpersoner i den syddanske befolkning fået mange henvendelser angående grønlandske leveforhold m.v. Men det altdominerende spørgsmål har relation til grønlændernes stigende øl- og alkoholforbrug. Det er en almindelig syddansk opfattelse, at man i Grønland fortsat burde have benyttet det individuelle pointrationeringssystem. Synspunktet blandt lægmænd i dag er, at eliminering af dette system har forøget drikkeriet i betydelig grad – med de meget alvorlige tilstande til følge. Husspektakler og forskellige former for vold og andre forbrydelser er tiltaget kraftigt.

Svar (1/11 83):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Som indledning til den ønskede redegørelse for alkoholforbruget i Grønland og dets konsekvenser vil jeg understrege, at alkoholpolitikken først og fremmest er et anliggende, som hører under Grønlands hjemmestyre. Det er således hjemmestyret, der har kompetencen med hensyn til, hvilke foranstaltninger, herunder rationeringssystemer og lignende, der bør gennemføres for at regulere forbruget.

Rationeringen (72 points pr. måned, svarende til samme antal genstande) blev efter en folkeafstemning i 1978 som bekendt indført 1. august 1979, men allerede året efter drøftede landstinget følgerne af rationeringsordningen. Der var stærk formodning om, at hjemmefremstillingen af alkoholholdige drikke trods forbud herimod var steget kraftigt, og der var flere steder konstateret ulovlig indførsel af spiritus. En anden ulempe, som nok skyldtes rationeringen, var en stigning i antallet af indbrud efter spiritus og andre alkoholholdige varer.

Atassut foreslog på forårssamlingen 1981, at ordningen blev ophævet, idet atassut fandt, at skadevirkningerne ved ordningen